

## 7. helluntain jälkeinen viikko, torstai

Päivän epistola

(1. Kor. 7: 24 – 35)

*”Veljet, jokainen pysyköön Jumalan edessä siinä osassa, jossa oli kutsun saadessaan. Naimattomista naisista minulla ei ole Herran antamaa käskyä. Sanon kuitenkin oman mielipiteeni, sillä Herra on suonut minulle sen armon, että minuun voi luottaa. Sen ahdingon ajan vuoksi, jota nyt elämme, jokaisen on hyvä pysyä entisellään. Jos sinulla on vaimo, älä pyri hänestä eroon. Jos sinulla ei enää ole vaimoa, älä etsi itsellesi uutta. Mutta jos menetkin naimisiin, et tee väärin. Ja jos naimaton nainen menee naimisiin, hänkään ei tee väärin. Naimisissa olevat joutuvat kuitenkin elämässään ahtaalle, mistä haluaisin teitä säästää. Sanon teille, veljet: aika on käymässä vähiin. Siksi niidenkin, joilla on vaimo, on nyt elettävä kuin heillä ei vaimoa olisikaan, surevien on oltava kuin he eivät surisi ja iloitsevien kuin eivät iloitsisi; niiden, jotka ostavat jotakin, on oltava, kuin eivät saisi pitää ostamaansa, ja niiden, jotka käyttävät hyödykseen sitä mitä tässä maailmassa on, on oltava kuin eivät saisi siitä mitään hyötyä. Tämä nykyinen maailmamme on näet katoamassa. Toivoisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies kantaa huolta siitä, mikä koskee Herraa, siitä, miten olisi Herralle mieliksi. Naimisissa oleva taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten olisi vaimolleen mieliksi. Näin hän on jakaantunut kahtaalle. Samoin naimaton nainen ja nuori neito kantavat huolta siitä, mikä koskee Herraa, jotta olisivat niin ruumiiltaan kuin hengeltäänkin pyhiä. Naimisissa oleva nainen taas huolehtii maallisista asioista, siitä, miten olisi miehelleen mieliksi. Tämän sanon teidän parastanne ajatellen, en sitoakseni teitä vaan auttaakseni teitä elämään kunniallisesti ja pysymään lujasti ja häiriintymättä Herran yhteydessä.”*

Ennen tekstin alkua muutama sana tuon ajan avioliittoon menemisestä. Vakiintunut tapa oli, että sukukypsäksi tullut tyttö naitettiin miehelle, joka oli usein tyttöä vanhempi. Kysymys ei ollut rakkausavioliitosta, vaan vanhemmat järjestivät avioliiton. Suvun jatkuminen katsottiin ihmisten velvollisuudeksi. Tämä tapa piti tytön / naisen yhden miehen naisena. Nykyisen kaltainen tilanne, jossa tyttö ja poika ovat vuosia (kymmeniä vuosia) sukukypsiä ennen avioliittoa oli tuona aikana tuntematon. Ihmisten keskimääräinen elinikä oli huomattavasti lyhyempi kuin nykyään (vanhojakin oli), joten lasten saaminen oli tehtävä ”heti”, kun se oli mahdollista.

Tekstimme jatkuu eilisestä päivästä. Eilisen viimeinen jae on tänään ensimmäisenä jakeena. ”Sen ahdingon ajan vuoksi, jota nyt elämme, jokaisen on hyvä pysyä erillään.” Se, mitä ”ahdingon aika” tarkoittaa, on kiistanalainen. Joidenkin tutkijoiden mukaan Paavali viittaisi joko kristittyjen

vainoihin Korinttissa tai nälänhätään, joka olisi aiheutunut viljatoimitusten epäonnistumisesta. Kumpaankaan ei löydy viitteitä. Korinttilaiskirjeiden mukaan seurakunta voi hyvin. Todennäköisin tulkinta on se, että Paavali odotti voimakkaasti Kristuksen toista tulemistä (kts. 1. Tess. 4: 15; 1. Kor. 15: 52) ja sen takia kehotti elämään yksin, jos ei ole naimisissa. Hän ei pidä avioliiton sopimista syntinä, mutta hänen näkemyksensä on se, että ”ahdingon aikana” on hyvä, että on vastuussa vain itsestään, ei aviopuolisosta tai koko perheestä. Myöskään yhteiskunnan kannalta ei ollut tarvetta saada uusia lapsia, sillä nyt koittaisi aikojen loppu. Mutta jos oli avioliitossa, niin aviopuolisosta ei saa luopua.

”Naimisissa olevat joutuvat kuitenkin ahtaalle, mistä haluaisin teitä säästää.” Vanhempi suomennos on seuraavanlainen: ”joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa”. Tämäkin teksti on ongelmallinen selittää. Yksi selitysmalli on se, että Paavali tässä kritisoi joidenkin korinttilaisten liiallista seksuaalista askeesia kohtaan. Osa heistä halusi pidättäytyä seksuaalisesta kanssakäymisestä ollessaan avioliitossa. Tästä Paavali oli kirjoittanut aikaisemmin 1. Korinttilaiskirjeessä (7: 1). Siinä kohtaa oleva maininta ”Miehen on kyllä hyvä olla koskematta naiseen” on joidenkin korinttilaisten oma näkemys, ei Paavalin.

”Aika on käymässä vähiin” on Paavalin ajatus siitä, että Kristuksen toinen tuleminen tapahtuu piakkoin. Sen takia ihmisten piti valmistautua siihen ottamatta mitään ”ylimääräisiä” velvollisuuksia, tähän viittaa maininta: ”Toivoisin, ettei teillä olisi huolia.” Paavali on erittäin tasapuolinen sukupuolten suhteen. Hän toteaa sekä miehistä että naisista samat asiat, käsitellessään naimattoman ja naimisissa olevan ihmisen huolia ja toimintaa.

Paavali antaa tässä tekstissä ohjeita, miten toimia avioliiton suhteen. Hänen näkemyksensä sallii erilaisia toimintatapoja. Taustalla on korinttilaisten poikkeavat näkemykset seksuaalisuudesta. Heillä esiintyi toisilleen vastakkaisia ajatuksia. Osa ajatteli, että kristityn vapauteen kuului seksuaalinen vapaus, joka oikeutti haureuden harjoittamisen. Toiset taas esittivät päinvastaisia ajatuksia vaatien selibaattia. Paavali pyrkii tuomaan esille mahdollisuuden terveeseen sukupuolielämään. Samanaikaisesti hän ei kiellä selibaattia. Nyt olleessa tekstissä taustalla on ”ahdingon aika” ja sen takia Paavali ohjaa miettimään ihmisen sitoutumisen astetta ja sen tuomia velvollisuuksia.

Päivän evankeliumi  
(Matt. 15: 12 -21)

*”Siihen aikaan opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: ”Tiedätkö, että fariseukset suuttuivat sinuun, kun puhuit noin?” Hän vastasi: ”Jokainen istutus, joka ei ole minun taivaallisen Isäni istuttama, revitään juurineen pois. Älkää välittäkö heistä, he ovat sokeita sokeiden taluttajia. Ja kun sokea taluttaa toista sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan.” Pietari sanoi hänelle: ”Puhuit vertauskuvin. Selitä meille, mitä tarkoittit.” Jeesus vastasi: ”Oletteko tekin yhä noin ymmärtämättömiä? Ettekö käsitä, että se, mikä menee suusta sisään, jatkaa kulkuaan vatsaan, ja sitten se ulostetaan. Mutta se, mikä tulee suusta ulos, on lähtöisin sydäimestä, ja se saastuttaa ihmisen. Juuri sydäimestähän lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, siveettömyys, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset. Nämä ne ihmisen saastuttavat, ei se, että syö pesemättömin käsin.” Lähdettyään sieltä Jeesus meni Tyroksen ja Sidonin seudulle.*

Tekstimme jatkuu eilisestä tekstistä ja liittyy ajatuksellisesti yhteen. Jeesuksen puhe fariseuksille oli suututtanut heidät. Voi olla, että se oli suututtanut myös Jeesuksen opetuslapsia. Jeesuksen vastaus opetuslapsille (jakeet 13 – 14) ovat Matteuksen lisäys, jonka tarkoituksena on osoittaa, ettei fariseuksia pidä enää seurata. ”Jokainen istutus” voi viitata Jesajan kirjaan (60: 21, 61: 3), jossa kansan jäseniä kutsutaan vanhurskaiksi Herran tarhassa. Kirkon opettajat puhuessaan laista toteavat, että lain ”juuret” on Jumalan Henki. Sen sijaan lain lehdet, lainopettajien ja fariseusten opetus, ovat jo jotain muuta, kuin itse laki. Laki pitää ymmärtää Hengen avulla.

Opetuslapset tunsivat lain. Tosin se heidän ajatuksissaan oli kokonaisuus, johon jo liittyi rabbiinien tulkinta ja opetus. Ruokasäännöistä pidettiin kiinni tavallisen kansan keskuudessa. Pietarin kysymys osoittaa, että hän ei ymmärrä Jeesuksen opetusta, joka tuntuu olevan hänen ymmärtämäänsä lakia vastaan.

Suusta sisään menevä ja ulostettava on ruoka, joka ei saastuta ihmistä. Se selittää Jeesuksen puhetta eilisessä tekstissä. Ihmistä saastuttavat ne väärät asiat, jotka tulevat ihmisen sydäimestä suun kautta ulos. Ne ovat vaikuttaneet ihmisen sisällä ajatuksina, ennen kuin ne toteutuvat sanoina tai tekoina. Hieman aikaisemmin (Matt. 15: 4) Jeesus oli maininnut kymmenestä käskystä sen, missä määrätään kunnioittamaan vanhempia (2. Moos. 20: 12). Nyt Hän luettelee sydäimestä lähteviä syntejä, joilla rikotaan muita käskyjä: ”Pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, siveettömyys, varkaudet, väärät todistukset ja herjaukset” (vrt. 2. Moos 20: 13 – 16). Matteus rajoittaa luettelonsa raamatullisiin paheisiin, vastaavassa kohdassa Markuksen lista on laajempi (Mark. 7: 21 – 22).

Jeesuksen mainitsevat paheet ovat Vanhassa testamentissa mainittuja. Sen sijaan fariseusten alkuperäinen kysymys oli koskenut kätten pesemistä ennen ateriointia. Jeesus ei kieltänyt, etteikö

niin voisi toimia. Mutta viittamalla Vanhaan testamenttiin Jeesus osoittaa, että ns. isien perinnäissäännöt ovat toissijaisia. Monesti (ei aina) isien perinnäissäännöt ovat hyviä. Mutta ne eivät ole jumalallista lakia.

Fariseukset ja lainopettajat, jotka olivat tulleet Jerusalemissa ja edustivat juutalaisuutta ”parhaimmillaan”, torjuivat Jeesuksen opetuksen. Mitä Jeesus teki? Siirtyi ”Tyroksen ja Sidonin seudulle”. Nämä olivat pakana-alueita, Rooman valtakunnan Syyrian provinssia, joilla oli juutalaisten keskuudessa paha maine. Täällä ei-juutalainen, kanaanilainen nainen, pyytää Jeesukselta apua.